

İLK BESTESİNİ BEŞ YAŞINDA YAPAN, KLASİK MÜZİĞİN USTA İSMİ ANJELİKA AKBAR:

“Müzik, müthiş bir manevi güç”

İzmir'i çok severim. En azından 14- 15 konser verdim ve İzmirliyle buluşmam her zaman bana çok mutluluk veriyor. Her gelişimde, yarım gün için gelsem bile Reyhan Pastanesi'ne uğrayıp "Lakubar" adlı pastadan yiyorum

RÖPORTAJ: ÖZKAN BINOL

Filozof bir baba ve müzisyen bir annenin üstün yetenekli çocuğu Anjelika Akbar. İlk bestesini beş yaşında yaptı, eğitim gördüğü Taşkent Konservatuarı özel yetenek sınıfından üstün dereceyle mezun oldu. UNESCO sayesinde yolu Türkiye'ye düşünce burada kalıp bizden biri oldu. Klasik müzikte birçok başarıya imza atan Anjelika Akbar bugünlerde "Beni Unutma" filminin müzikleriyle gündemde. Film de müzikleri de şahane.

■ **"Harika Çocuk" olmak, ayrıcalıklı bir sınıfta okumak nasıl bir duyguydu?**

Okuduğum okulda herkes benim gibiydi. Bu bir sınıf değil, "Harika Çocuklar" için okuldu. Benim için son derece doğaldı, başka türlü bir okul olduğumu bilsem de, müzik çalışmam için bu okula gitmem gerektiğini biliyordum. Hiçbir ayrıcalıklı duyguyu yoktu. Sadece gece gündüz çalışma vardı, çaba, konsantrasyon ve müzik aşkı...

■ **Sanatçı kimliğinizin oluşmasında ailenizin nasıl bir etkisi oldu?**

Babam hem orkestra şefi hem de felsefe profesörü, annem koro şefi ve piyanist. Her ikisi de benim henüz birkaç aylık iken müziğe karşı inanılmaz duyarlı olduğumu fark edip, müzik konusunda hayatımda gereken altyapıyı sağladılar. Gerek piyanoya ve müzik enstrümanlara kolaylıkla ulaşmamı sağladılar, gerek plak koleksiyonu ve plak, 2 yaşından itibaren opera, bale, senfonik konserler- hepsi hayatımın sevdiğim ve ayrılmaz bir parçam oldu.

■ **Babanız felsefeci, anneniz müzisyen... Felsefeyle müziği siz**

nasıl birleştirebilirsiniz?

Müziğin müthiş bir manevi güç olduğuna inanıyorum. Müziği doğru kullandığımızda terapi görevi üstlenebileceğini de biliyorum. İbn-i Sina'nın bu konuda çok önemli bir araştırması ve hatta kitabı var: Kurtuluş kitabı. Kendisi için bunca yazdığı kitap arasında bu çalışma en önemlisiydi. Tıp İbn-i Sina'yı (Avicenna) Tıbbın Babası olarak kabul edip, maalesef kendisinin en önemli gördüğü konuyu nedense görmezden geçiyor...

■ **En beğendiğiniz besteci kim?**

Bir kişiyi söylemek çok zor. Bunlar gökyüzünde birer yıldız gibi, hangi birini diğer ile yarıştırsanız... Ama birkaç benim için önemli ismi sayabilirim: Bach, Mozart, Beethoven, Chopin, Rachmaninov, Tchaikovsky, Skriabin, Brahms, Prokofiev.

HÜNGÜR HÜNGÜR AĞLADIM

■ **Türkiye'ye ilk ne zaman ve neden geldiniz?**

Bu konuda ayrıntılı bilgiyi "İçimdeki Türkiye" adlı kitabımda anlatıyorum. Ama kısaca 1990 yılında Rusya UNESCO üyesi olarak eski eşimle birlikte bir ekoloji filmi projesi ile geldik.

■ **Burada size ilk kim sahip çıktı? Kimler destekledi?**

Tanıştığım birçok değerli dostlarım var, halen de yakınım. Onlar sayesinde Türkiye'yi sevdim, benimsedim ve burada kalmak istedim.

■ **Klasik müzik ile film müziği arasındaki fark var mı?**

Film müziği ayrı bir sanat dalı. Birçok müzik kökeni içerir, tek bir tarzda kalamaz, çünkü filmin gelişimi ne göre kimi zaman klasik altyapılı müzik bestelersiniz, kimi zaman

caz, etnik, atonal, poliritmik... Geniş bir müzik skalası film müziği türünü farklı kılar diğer türlerden.

■ **İlk film müziğiniz hangisi?**

Can Dündar "Köy Enstitüleri". Tam olarak film sayılmaz, bir belgeseldir; ama üzerinde çalıştığım teknik normal film müziği tekniği gibi, çok ayrıntılı...

■ **"Beni Unutma" filminden teklif nasıl geldi? Bu teklifi neden kabul ettiniz?**

Siddik ve Asaf Özpetek kardeşleri bana Burak Görül'ün yazdığı senaryoyu yolladılar ve müzik bestelemeyi isteyip istemediğimi cevaplamam için okumamı rica ettiler. Senaryoyu okurken bile hüüngür hüüngür ağladım ve hemen kabul ettim.

■ **Bu filmin müziklerini yaparken sizi en çok ne etkiledi?**

Askın hastalıkla mücadelesi beni çok etkiledi... Kahramanların günümüzde çok rastlamadığımız romantizmi, unutmaktan korkma duygusu... Tüm bunlar ve daha fazlası beni gerçekten etkiledi.

■ **"Beni Unutma" eski Türk filmlerine benziyor. Yeşilçam dönemine ait bu tarz filmlerden hiç izlediniz mi?**

Ciddi biçimde seyretmedim aslında... Ama kopuk kopuk olarak aklımda kalan bazı sahneler ve filmler var...

■ **Unutmadığınız film- Dünyadan /Türkiye'den /Rusya'dan- var mı?**

Elbette. Sinema sanatı hayran olduğum bir sanat dalı. Bazı filmleri gerçekten çok seviyorum; mesela Andrey Tarkovsky'nin tüm filmleri, Son Samuray, Yapay Zeka, Rus filmi Ironiya Sudbi, Tahran- 43, Neveroyatnoye Chudo...

■ **Film müziğinde beğendiğiniz besteciler kim?**

Anjelika Akbar

Rus filmlerinde Gladkov, Tariverdiyev; dünya sinemasında Hans Zimmer.

■ **Sinema dünyasında -oyuncu / yönetmen- kimler favoriniz?**

Andrey Tarkovsky yönetmen olarak benim favorim. Ayrıca Akira Kurosawa, Spielberg...

■ **Türk Sineması hakkında ne düşünüyorsunuz?**

Son yıllarda çok gelişiyor ve bu beni çok mutlu ediyor. Sanırım geldiğim yıllarda (1990'ların başı) Türk Sineması derin bir "uykuda" idi; ama daha sonra ardi ardına çok güzel filmler çekilmeye başlandı ve Türk Sineması'nın bu gelişimi, uluslararası platformda da kazandırdığı saygınlığı beni çok etkiliyor.

■ **Rusya'da olsaydınız nasıl bir ka-**

riyeriniz olurdu?

Yoğun olarak senfonik dalda ve ayrıca sinema sektöründe çalışırdım.

■ **Türk seyirci / dinleyicisini nasıl buluyorsunuz?**

Çok sıcak, naif, kalpleri açık ve duygusal...

■ **İzmir'de konser verdiniz mi?**

İzmir'i çok severim. En azından 14- 15 konser verdim ve İzmirliyle buluşmam her zaman bana çok mutluluk veriyor. Bu arada küçük bir sır: İzmir'e geldiğim her seferinde, yarım gün için gelsem bile Reyhan pastanesine uğrayıp "Lakubar" adlı pastasını yiyordum. Yıllar önce İzmirli bir tanıdığım beni bu pasta ile tanıştırdı ve tam anlamıyla müptelası oldum.